

Research Paper

Testing the Model of Strategic Indicators Effective in Attracting Private Sector Participation in the Development of Sport for All in the Country

**M. Ebrahimi¹, H. Fahim Devin², M. R. Esmailzadeh³,
H. Peymanizad⁴**

1. Department of Physical Education and Sports Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

2. Associate Professor, Department of Physical Education and Sport Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran. (Corresponding Author)

3. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

4. Associate Professor, Department of Physical Education and Sport Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

Received: 2021/09/12

Accepted: 2021/11/30

Abstract

Sports organizations need to use the capacity of the private sector to achieve their goals. The purpose of this study was to test the model of strategic indicators effective in attracting private sector participation in the development of sport for all in the country. The present study was applied research in terms of purpose and descriptive-correlational analysis in terms of purpose, which was conducted in the field. The statistical population of the study included all investors in major public sports projects in the country and officials of the Ministry of Sports and Youth and the Federation of Public Sport with a total of 154 people. The statistical sample was 113 randomly selected based on Morgan and Krejcie table. Data collection was performed using a researcher-made questionnaire with 52 questions of indicators affecting private sector participation. Data analysis was performed using descriptive statistics and inferential statistics with the SPSS software version 21 and LISREL software version 8.8. Findings showed that the model of strategic indicators effective (Administrative and procedural, legal, information and knowledge, operational and executive, financial, support, management and planning, supervision and control, economic and organization and coordination) in attracting private sector participation in

1. Email: maryamebrahimi5057@yahoo.com

2. Email: fahim_pe@yahoo.com

3. Email: reza_ismaelzadeh@yahoo.com

4. Email: peymanizad@yahoo.com

the development of public sports is appropriate. The present research model can help the country's sports authorities to attract the participation of the private sector in the development of sport for all in the country.

Keywords: Strategic, Private Sector, Attraction of Participation, Sports Development, Sport for All.

Extended Abstract

Background and Purpose

Today, sport as a multidimensional tool with wide effects, has manifested its place and role in spending healthy and enjoyable leisure time (Tamosaitien et al., 2021, 3). The prosperity of sports depends on the strong presence of the private sector in sports, so we must provide the right conditions for the motivation and activity of the private sector in the field of sports and remove barriers to the presence of the private sector and create a suitable environment for investment (Amiri et al., 2012, 9). Now, given that the development of public sports alone is not possible for governments and the need for private sector participation in this field is felt and this participation has been reported as weak according to the country's sports officials, the researchers seek to examine and test the model of indicators. It is a strategy effective on the development of public sports in the country through the participation of the private sector and raises its question as follows: Is the model of strategic indicators which affect in attracting private sector participation in the development of public sports in the country appropriate?

Materials and Methods

The present study is applied research in terms of purpose, and quantitative research in terms of data collection, and descriptive-correlational in terms of analysis method. The statistical population of the study included all investors in major public sports projects and officials of the Ministry of Sports and Youth and the Federation of Public Sports with a total of 154 people. Data were collected using a 52-item researcher-made questionnaire of indicators affecting private sector participation in sports development, which was the result of in-depth and semi-structured interviews with scientific and experimental experts. To evaluate the face and content validity of the research tool, expert professors' views were used. To evaluate the construct validity of the study instrument, convergent and divergent validity tests and Fornell and Larker matrices were used (Asadollahi et al., 2020, 326). AVE index was used to evaluate the convergent validity of the instrument. To analyze the data from descriptive statistics (tables, averages, standard deviation and percentages, skewness and elongation test) and inferential statistics (divergent and convergent validity test to check the validity of the

instrument, Cronbach's alpha test and Guttman coefficient to check the instrument reliability, KMO and Bartlett test to determine sample adequacy, convergent and divergent validity to confirm tool structure, Friedman test to rank effective strategic indicators, structural equation test to test model and GOF index test to fit the model) with software SPSS version 21 and LISREL version 8.8 were used.

Results

Descriptive findings showed that the variable of information and knowledge strategies had the lowest mean and the variable of administrative and procedural strategies had the highest mean. Moreover, according to the results, because the significance level of Kolmogorov-Smirnov test for the 10 main variables of the study is greater than 0.05, it can be said that all variables have a normal distribution. The findings of path analysis also showed that administrative and procedural variables, legal, information and knowledge, operational and executive, financial strategies, support and assistance, management and planning, monitoring and control, economic strategies and variables of organization and coordination with confidence 95% (t-values greater than 1.96) affect the variables of effective strategies on participation and their effectiveness is equal to 0.56, 0.60, 0.59, 0.73, 0.68, respectively. The latent variable of private sector participation is the variable of public sports development and their impact is equal to 0.72. The findings showed that the model of strategic indicators effective in attracting private sector participation in the development of public sports in the country has a favorable fit. The results also revealed that the value of the significance level obtained for the factors affecting the development of grassroots sports in Friedman test is less than 0.05. Therefore, there is a significant difference between the mean dimensions of the factors affecting the strategies affecting participation. According to the average ranks, the administrative and procedural variable had the highest rank and the management and planning variable had the lowest rank among the variables.

Conclusion

According to the study's findings, it can be concluded that the model of strategic indicators effective in attracting private sector participation in the development of public sports in the country can be used by the country's sports officials to consider the role of strategic administrative, procedural, legal, information and knowledge, operational and executive, financial, support and assistance, management and planning, supervision and control, economic and organizational to attract the participation of investors in the private sector. Thus, according to the economic conditions prevailing in the country and the financial constraints of the public sector in the implementation of infrastructure projects required by the country, it

can take advantage of the capacity of the private sector to develop public sports in the country. The findings of Zareian et al. (2017), Hellowell (2020) and Asadi Piri et al. (2018) confirm the findings of the present study. On the other hand, the budgets and financial resources of governments do not fully provide adequate investment. At the same time, the existing potential and capacities of the country show the need to use the capital, expertise and innovation of the private sector in the implementation of infrastructure projects, especially in the development of public sports, which need to create a suitable platform in all sectors. Attributed to the government and the provision of incentives and appropriate justification for investing and encouraging the private sector, the findings of the present study to identify effective strategies for attracting private sector participation can solve this problem, it is hoped that attention and use be in charge of the matter.

Keywords

Strategic, Private sector, Attract participation, Sports development, Sport for all.

References

1. Amiri, M., Nairi, Sh., Saffari, M., & DelbariRagheb, F. (2012). Media and development of private sector participation in the country's sports. *Communication Research*. 19(69): 9-38. (Persian)
2. Asadollahi, E., GholamiBidkhani, R., MahianJaghargh, Amir., & Yazdanian, M. (2020). *Research Methods in Physical Education and Sports*. Mashhad: TakKetab Publications. (Persian)
3. AsadiPiri, Z., Bavi, S., Bajulvand, R., NorayiMotlagh, S., ImaniNasab, M.H., & Asadi, H. (2018). Patterns of "Public-Private Partnership" and their effect on intermediate hospital indicators: A critical review. *Health Management Quarterly*. 21(73): 89-105. (Persian)
4. Hellowell, M. (2020). Are public-private partnerships the future of healthcare delivery in sub-Saharan Africa? Lessons from Lesotho. *Journal of BMJ global health*. 4(2): 12-17.
5. Tamošaitienė, J.; Sarvari, H.; Chan, D.W.M.; Cristofaro, M. (2021). Assessing the Barriers and Risks to Private Sector Participation in Infrastructure Construction Projects in Developing Countries of Middle East. *Sustainability*. 13(153): 1-20.

آزمون مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور

مریم ابراهیمی^۱، حسن فهیم دوین^۲، محمدرضا اسماعیل زاده^۳، حسین پیمانی زاده^۴

۱. گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.
۲. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران (نویسنده مسئول)
۳. استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.
۴. دانشیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۱

چکیده

سازمان های ورزشی در جهت دستیابی به اهداف خود نیاز به بهره گرفتن از ظرفیت های بخش خصوصی دارند. هدف از پژوهش حاضر آزمون مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور بود. تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و از حیث روش تحلیل از نوع توصیفی-همبستگی بود که به صورت میدانی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه سرمایه گذاران در پروژه های کلان ورزش همگانی کشور و مسئولین وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون ورزش های همگانی به تعداد کل ۱۵۴ نفر بود که نمونه آماری بر اساس جدول مورگان و کرجسی تعداد ۱۱۳ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شد. جمع آوری داده ها با استفاده از پرسش نامه محقق ساخته ۵۲ سئوالی شاخص های مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش انجام شد. تحلیل داده ها با استفاده از روش های آمار توصیفی و آمار استنباطی با کمک نرم افزار اس.پی.اس. نسخه ۲۱ و لیزرل نسخه ۸/۸، انجام شد. یافته ها نشان داد که مدل شاخص های راهبردی مؤثر (اداری و رویه ای، حقوقی و قانونی، اطلاعاتی و دانشی، عملیاتی و اجرایی، مالی، حمایتی و پشتیبانی، مدیریتی و برنامه ریزی، نظارتی و کنترلی، اقتصادی و سازماندهی و هماهنگی) بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی دارای برازش است. مدل تحقیق حاضر می تواند مسئولین ورزش کشور را در جهت جلب مشارکت بخش خصوصی در جهت توسعه ورزش همگانی کشور یاری نماید.

واژگان کلیدی: راهبرد، جلب مشارکت، بخش خصوصی، توسعه ورزش، ورزش همگانی.

1. Email: maryamebrahimi5057@yahoo.com
2. Email: fahim_pe@yahoo.com
3. Email: reza_ismaeelzadeh@yahoo.com
4. Email: peymanizad@yahoo.com

مقدمه

امروزه ورزش به عنوان یک ابزار چند بعدی با تأثیرات گسترده، جایگاه و نقش خود را در گذران اوقات فراغت سالم و لذت بخش متجلی ساخته است (تاموسایتین و همکاران^۱، ۲۰۲۱، ۳). گزارش های ملی و بین المللی نشان می دهد که شاخص های سلامت و نشاط در جامعه ایرانی در وضعیت نامناسبی قرار دارد و ایران جزو کشورهای توسعه نیافته از این منظر محسوب می شود (بشارتی هولاسو و همکاران، ۲۰۲۱، ۱۵۶) که نیازمند فراهم ساختن زیرساخت های لازم در این زمینه است. همچنین تأثیر ورزش بر اقتصاد، سلامتی افراد، آموزش و پرورش، روابط اجتماعی، پیشگیری از بسیاری از مفاسد اجتماعی و انحرافات اخلاقی رو به گسترش در جامعه به وضوح قابل درک است (آزادی، ۲۰۱۷، ۱۲۸). در حقیقت امروزه انگیزه مردم از شرکت در فعالیت ورزشی رسیدن به درجات بالا و دستیابی به یکی از اصول المپیک (سریع تر، بالاتر، قوی تر) نیست و مسابقه کمترین نقش را در تمایل آنان به ورزش دارد. این در حالی است که کسب سلامتی، تندرستی، نشاط، روابط اجتماعی و دوری جستن از بیماری ها، مهم ترین انگیزه های شرکت در ورزش است (سوزان^۲، ۲۰۱۷، ۱۶) و ورزش های تفریحی به شیوه ای استاندارد به عنوان روشی برای ارتقاء سلامت فردی و کیفیت زندگی تبدیل شده اند (ژانگ^۳، ۲۰۱۸، ۱۳)، به این صورت که سیاست ورزش برای همه یا ورزش همگانی اتخاذ گردید تا آستانه مشارکت ورزشی را بالاتر ببرد و چشم انداز ورزشی قدرتمندی فراهم آورد (ون تایکوم^۴، ۲۰۱۱، ۶۲). سیاست ورزش همگانی به معنی خلق فرصت ها و محیط مطلوب، از طریق همکاری تمام سازمان های درگیر (دولتی و غیر دولتی) تحقق می یابد. بدین معنا که هر فرد بدون توجه به جنسیت، سن، توانایی، موقعیت اجتماعی، اقتصادی و نژاد بتواند با هدف تأمین سلامت و نشاط و بهبود روابط اجتماعی، در فعالیت های جسمانی و ورزشی شرکت نماید (نسترن بروجنی و همکاران، ۲۰۱۸، ۵۲). تمام این سازمان ها به مسئولیت ملی برای اطمینان از این که هر فرد حق مساوی برای مشارکت در فعالیت های ورزشی و جسمانی دارد، اشاره می کنند و دولت و سازمان های غیر دولتی نقش مهمی در دستیابی به مشارکت در ورزش و فعالیت های جسمانی دارند (عصاره دزفولی و همکاران، ۲۰۱۸، ۴۶). درصد شرکت کنندگان در ورزش همگانی کشورهای مختلف می تواند تصویر خوبی از وضعیت ورزش همگانی در کشورهای مختلف جهان ارائه دهد. درصد افراد شرکت کننده در ورزش همگانی

^۱ . Tamošaitien et al.

1. Suzan

2. Zhang

3. VanTaykom

در کشورهای منتخب بدین شرح است: فنلاند ۸۱٪، هلند ۷۷٪، آلمان ۷۵٪، سوئد ۷۱٪، دانمارک ۶۲٪، اسپانیا ۶۰٪، فرانسه ۵۷٪، در آمریکا ۵۷٪ زنان و ۷۲٪ مردان، استرالیا ۵۲٪، پرتغال ۴۰٪، هنگ کنگ ۴۵٪، سنگاپور ۳۸٪، کانادا ۳۴٪، چین ۳۳٪، یونان ۵۵٪ (ماکاتو و همکاران، ۲۰۱۹، ۳۸) و در بین این کشورها ایران با ۱۹ درصد (روزبهنی و همکاران، ۲۰۱۷، ۳۴) در رده آخر قرار دارد. بررسی ها نشان می دهد اکثر کشورها از وضعیت ورزش همگانی و تحرک در جامعه شان رضایت چندانی ندارند به همین علت برای توسعه ورزش همگانی، اقدامات ویژه ای انجام می دهند. پس از واکاوی در علل ضعف و قدرت و ارائه راهکارهای پیشنهادی برای تقویت روحیه ورزش همگانی در کشور، ضروری ترین استراتژی های کلانی که باید مورد توجه قرار گیرند، اول: مربوط به ساماندهی و هدف گیری دقیق و درست تمام سازمان ها و مسئولان ذی ربط برای بسیج نیروها و امکانات در جهت دمیدن روح پیشرفت در شریان های ورزش همگانی کشور است که این امر خود یکپارچه سازی سیاست ها را نیز در بر دارد و مورد قابل توجه دیگر، سرمایه گذاری بر ورزش همگانی از طرق مختلف به خصوص بهره گیری از ظرفیت بخش خصوصی است. در گذشته نگاه ها به حوزه فرهنگ و ورزش نگاه صرفاً هزینه ای بود، اما با دگرذیسی جهانی در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، حوزه فرهنگ و ورزش نیز دستخوش تغییرات کلانی شد (مولیا و همکاران، ۲۰۲۰، ۵۹۹). در دنیای امروز اقتصاد فرهنگی و ورزشی جایگزین فرهنگ و ورزش اقتصادی شد و همین موضوع ترغیب و تشویق سرمایه گذاران به این عرصه را به همراه داشته است ولی در کشور ما هنوز این مهم به صورت قابل قبول تحقق نیافته است (عابدینی و طالبی، ۲۰۱۷، ۱۳۲). رونق ورزش در گرو حضور پررنگ بخش خصوصی در ورزش است، به همین علت باید شرایط مناسب برای انگیزه و فعالیت بخش خصوصی را در عرصه ورزش فراهم کنیم و موانع حضور بخش خصوصی را رفع کنیم و فضای مناسب را برای سرمایه گذاری آن به وجود آوریم (امیری و همکاران، ۲۰۱۲، ۹). امروزه ورزش از یک فعالیت تفریحی و تفننی به صنعتی پر رونق و سودآور تبدیل شده است به طوری که در کشورهای توسعه یافته پول های کلانی روانه این صنعت پر بازده می شود (ربیعی زاده و جهان بخشی، ۲۰۱۶، ۸۹). آن چه می توان به قطعیت عنوان نمود این است که سرمایه گذاری در صنعت ورزش نه تنها هزینه نیست، بلکه می تواند در کوتاه مدت و بلندمدت برای سرمایه گذاران، سودهای کلانی را به همراه داشته باشد (صدقی و همکاران، ۲۰۱۷، ۴۲). حتی می توان بیان نمود که سرمایه گذاری در صنعت ورزش به لحاظ اجتماعی، فرهنگی

4. Makato et al.

1. Muleya et al.

و سیاسی نیز مزایایی را برای جامعه به همراه دارد. خصوصی سازی از جمله اثربخش ترین و ضروری ترین راهبردهای دستیابی به صنعت و اقتصاد متری و پویاست که حصول دستاوردهای آن منوط به ایجاد زیرساخت ها و بنیان های مستحکم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و به کارگیری رویکرد و شیوه های علمی است (محمدنژادپناه کندی، ۲۰۱۵، ۴۶). در جهان امروز ورزش از یک تفریح صرف به صنعتی پررونق تبدیل شده و حجم بالایی از سرمایه گذاری را در خود جای داده است (صفری و احمدی راد، ۲۰۱۷، ۱۲). سهم ورزش در اقتصاد ملی، رابطه مستقیم و مثبتی با میزان سرمایه گذاری انجام شده در بخش ورزش دارد (نظری و عسگرنژاد، ۲۰۱۱، ۵۱). از سوی دیگر میزان سرمایه گذاری دولت در بخش ورزش متناسب با رشد و جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نیست و چنانچه همین روند در آینده ادامه یابد، میزان کمبودها بیشتر آشکار می شود (کشاورز و همکاران، ۲۰۱۵، ۱۱۴). ورزش کشور به دلایلی همچون بی میلی بخش خصوصی به سرمایه گذاری در ورزش های پایه و گرایش بیشتر به سرمایه گذاری در بخش های دیگر، ناکافی بودن منابع مالی و سرمایه گذاری، ناچیز بودن هزینه های ورزشی سبد خانوار و اتلاف منابع مالی به دلیل نبود مدیریت یکپارچه ورزشی با تهدیدهای جدی مواجه است (کارگر و همکاران، ۲۰۱۱، ۱۳).

پژوهشگران به جنبه های مختلف سرمایه گذاری و عوامل و موانع آن در محیط های ورزشی و غیر ورزشی پرداخته اند. در این راستا تاموسانتین و همکاران^۱ (۲۰۲۱) در مطالعه ای دریافته اند که موانع و خطرات فنی و سازمانی و به دنبال آن موانع و خطرات اقتصادی و مالی و سپس موانع و خطرات سیاسی و قانونی مهم ترین موانع مشارکت بخش خصوصی در ورزش تلقی می شود. اعتمادیان و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی دریافته اند که چالش های مشارکت عمومی - خصوصی در ساخت و تجهیز بیمارستان جامع زنان محب یاس عبارت بودند از مدل نامناسب مشارکت عمومی - خصوصی، فراهم نبودن بستر مشارکت عمومی و خصوصی، اعتماد کم به بخش خصوصی، مشکلات تأمین مالی پروژه ساخت بیمارستان، تخریب ساختمان نیمه ساخته بیمارستان، افزایش هزینه ساخت بیمارستان، ادغام و انتزاع دانشگاه علوم پزشکی تهران و ایران، مشکلات دریافت پروانه تأسیس بیمارستان، ادغام بیمارستان محب یاس با بیمارستان میرزا کوچک خان، تغییر کاربری بیمارستان و مشکلات تأمین و مدیریت تجهیزات و کارکنان بیمارستان. کشاورز و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی دریافته اند که در مدل عوامل جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش قهرمانی ایران به ترتیب اولویت ۹ عامل مدیریتی، ورزشی، مالی و اقتصادی، بازاریابی، رسانه ای و تبلیغاتی، سیاسی، حمایتی و تشویقی،

1. Tamošaitien et al.

فرهنگی و اجتماعی و حقوقی و قانونی وجود دارند. صفری و احمدی راد (۲۰۱۷) در پژوهشی نشان دادند که سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان فارس به ترتیب با موانع اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی و تشویقی و سیاسی مواجه است. صدقی و همکاران (۲۰۱۷) در پژوهشی دریافتند که رابطه منفی و معناداری بین موانع مربوط به امور بانکی با میزان سرمایه گذاری ورزشی بخش خصوصی وجود دارد. همچنین تفاوت معناداری بین موانع مختلف در بخش پرداخت وام از محل بانکی از دیدگاه صاحبان سرمایه وجود دارد. رابطه معناداری بین موانع مربوط به تهیه مجوزهای اولیه فعالیت و نحوه همکاری و برخورد ادارات و سازمان ها با میزان سرمایه گذاری ورزشی در استان وجود ندارد اما تفاوت معناداری بین عوامل مختلف از دیدگاه صاحبان سرمایه وجود دارد. ربیعی زاده و جهانبخشی (۲۰۱۶) در پژوهشی دریافتند که یکی از مهم ترین عوامل مؤثر بر عدم مشارکت بخش خصوصی در ورزش تلقی مفهوم سرمایه گذاری بخش خصوصی به معنای سود جویی و سودآوری است. نسترن بروجنی و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهشی دریافتند عامل اصول و ساختار مهم ترین عوامل در توسعه فرهنگ ورزش همگانی بوده است. توسعه فرهنگ ورزش همگانی فرآیندی زمان بر خواهد بود که عزم جدی مسئولان را می طلبد. همچنین تحقیقات خارجی در این زمینه نقش و جایگاه ورزش همگانی را برجسته دانسته و برای توسعه آن راهکارهایی ارائه نموده اند. حالول^۱ (۲۰۲۰) در پژوهش دریافتند که قراردادهای غیرشفاف و مبهم مشارکت، پیچیدگی فرآیند مشارکت، ظرفیت و مهارت پایین بخش دولتی برای مدیریت پروژه های مشارکت، کمبود قوانین و مقررات حمایتی، دشواری در تأمین منابع مالی، لغو قراردادهای مشارکت با تغییر دولت ها، نظارت ناکافی طرف دولتی، عدلانه نبودن روند رسیدگی به شکایات به عنوان چالش های مشارکت بخش عمومی و خصوصی است. پاناسیوک^۲ (۲۰۲۰) در پژوهشی دریافت که افزایش مشارکت بین بخش عمومی و خصوصی می تواند منجر به توسعه خلاقیت و نوآوری در اجرای پروژه ها گردد. ژانگ و باو^۳ (۲۰۱۸) در پژوهش خود ضمن اشاره به اهمیت توسعه ورزش های پایه در بین دانش آموزان، به نقش فرهنگ مردم هر منطقه در توسعه یک ورزش تأکید کردند. بنابراین، فرهنگ و اجتماع از عوامل اثرگذار در توسعه ورزش های پایه در مدارس هستند. برجسگارد^۴ (۲۰۱۸) در پژوهشی دریافت که برخی از استراتژی های توسعه و بهسازی ورزش در نروژ عبارت است از اعطای

1. Hellowell
2. Panasiuk
3. Zhang & Bav
4. Berjesgard

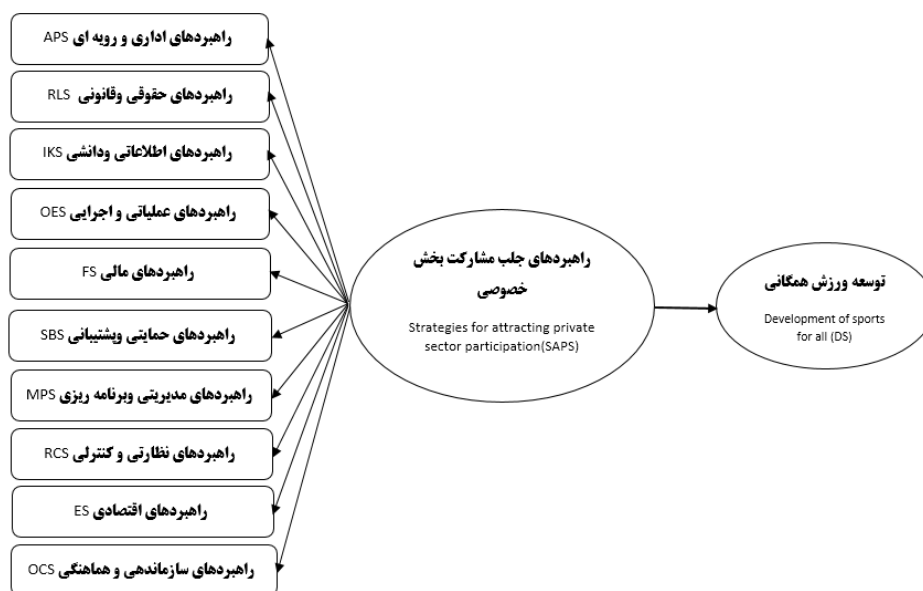

بورسیه و کمک هزینه به شرکت کنندگان با استعداد در تمام ورزش های المپیک، تأمین حمایت پزشکی برای تمام تیم های ملی و راه اندازی یک مرکز آموزش ملی مجهز و پیشرفته. این یافته ها نشان می دهند که تحقیقات مختلفی در زمینه های غیر از ورزش با هدف شناسایی موانع خصوصی سازی و مشارکت بخش خصوصی در پروژه های دولتی انجام گرفته و حتی به اثرات خصوصی سازی نیز اشاره داشته اند.

حال با توجه ادبیات پژوهش و تأکید مطالعات انجام شده بر روی نقش و اهمیت ورزش همگانی بر توسعه سلامتی جامعه و همچنین اثرات جامعه سالم بر پیشرفت کشور و با توجه به این که توسعه ورزش همگانی به تنهایی از عهده دولت ها بر نمی آید و نیاز به مشارکت بخش خصوصی در این زمینه احساس می شود و این مشارکت به گفته مسئولین ورزشی کشور ضعیف گزارش شده است و همچنین در جهت توسعه یافته های قبلی در زمینه سرمایه گذاری در توسعه ورزش همگانی در دیدگاهی کلان تر نسبت به تحقیقات پیشین، محقق به دنبال بررسی و آزمون مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر توسعه ورزش همگانی کشور از طریق مشارکت بخش خصوصی است و سؤال خود را بدین صورت مطرح می سازد که آیا مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور دارای برآش است؟

با عنایت به ادبیات و مدل های نظری موجود در زمینه شاخص های مشارکت بخش خصوصی بر سرمایه گذاری در ورزش (یافته های تحقیقات تاموسایتین و همکاران (۲۰۲۱)، اعتمادیان و همکاران (۲۰۲۰)، حالول (۲۰۲۰)، پاناسیوک (۲۰۲۰)، صفری و احمدی راد (۲۰۱۷)، ربیعی زاده و جهانبخشی (۲۰۱۶)، محمدنژادپناه کندی (۲۰۱۵) و برجسگارد (۲۰۱۸)) و همچنین اهداف مطالعه، مدل مفهومی پژوهش حاضر در شکل ۱ نشان داده شده است:

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش

روش پژوهش

هدف از پژوهش حاضر آزمون مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور بود. تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و از نظر نوع جمع آوری داده ها از نوع تحقیقات کمی و از حیث روش تحلیل از نوع توصیفی-همبستگی و از لحاظ افق زمانی از نوع حال نگر است که جمع آوری داده ها به صورت میدانی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه سرمایه گذاران در پروژه های کلان ورزش همگانی کشور و مسئولین وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون ورزش های همگانی به تعداد کل ۱۵۴ نفر بود که نمونه آماری بر اساس جدول مورگان و کرجسی تعداد ۱۱۳ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شد. جمع آوری داده ها با استفاده از پرسش نامه محقق ساخته ۵۲ گویه ای شاخص های مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش که حاصل از مصاحبه عمیق و نیمه ساختاریافته با خبرگان علمی و تجربی بود صورت پذیرفت. بعد از دسته بندی و کدگذاری داده ها، پرسش نامه نهایی در ۱۰ بعد (راهبردهای مؤثر اداری و رویه ای با ۱۱ گویه، راهبردهای حقوقی و قانونی با ۴ گویه، راهبردهای اطلاعاتی و دانشی با ۴ گویه، راهبردهای عملیاتی و اجرایی با ۳ گویه، راهبردهای مالی با ۳ گویه، راهبردهای حمایتی و پشتیبانی با ۷ گویه، راهبردهای مدیریتی و برنامه ریزی با ۶ گویه، راهبردهای نظارتی و کنترلی با ۳ گویه،

راهبردهای اقتصادی با ۵ گویه و راهبردهای سازماندهی و هماهنگی با ۶ گویه) در مقیاس ۵ گزینه ای لیکرت (از کاملاً مخالفم نمره ۱ تا کاملاً موافقم نمره ۵) آماده شد و در اختیار نمونه ها قرار گرفت. نحوه جمع آوری داده ها بدین صورت بود که بعد از تهیه لیست سرمایه گذاران بخش خصوصی در استان های کشور از طریق دفتر مشارکت های وزارت ورزش و جوانان، پرسش نامه های محقق ساخته به صورت الکترونیک برای تمام نمونه ها ارسال گردید و از آنها خواسته شد تا در زمان فراغت خود، اقدام به تکمیل آن نمایند. بعد از ۷ مرحله پیگیری در مدت زمان ۴ ماه، داده های مورد نیاز تحقیق جمع آوری گردید. جهت بررسی روایی صوری و محتوایی ابزار تحقیق، از نظر اساتید متخصص استفاده گردید تا به بررسی گویه های ابزار و ارتباط آن ها با ابعاد و مولفه ها بپردازند که بعد از بررسی نقطه نظرات آن ها، ابزار تحقیق به لحاظ محتوایی مورد تأیید قرار گرفت. جهت بررسی روایی سازه ابزار تحقیق از آزمون روایی همگرا و واگرا و ماتریس فورنل و لارکر استفاده شد (اسداللهی و همکاران، ۲۰۲۰، ۳۲۶). برای بررسی روایی همگرایی ابزار از شاخص AVE استفاده گردید (جدول ۱).

جدول ۱- ضریب AVE برای متغیرهای برونزا

متغیر	مقدار	متغیر	مقدار
راهبرد اداری و رویه ای	0.621	راهبرد حمایتی و پشتیبانی	0.513
راهبرد حقوقی و قانونی	0.571	راهبرد مدیریتی و برنامه ریزی	0.564
راهبرد اطلاعاتی و دانشی	0.601	راهبرد نظارتی و کنترلی	0.598
راهبرد عملیاتی و اجرایی	0.504	راهبرد اقتصادی	0.639
راهبرد مالی	0.560	راهبرد سازماندهی و هماهنگی	0.711

باتوجه به جدول ۱ برای تمامی ۱۰ متغیر برونزا مقدار AVE بیشتر از ۰/۵ است، بنابراین روایی همگرایی ابزار مورد تأیید است.

از روش فورنل و لارکر برای بررسی روایی واگرا استفاده شد که مقادیر روی قطر اصلی این ماتریس حاوی جذر مقادیر AVE مربوط به هر یک از متغیرهای برونزا است. ماتریس فورنل و لارکر برای بررسی روایی واگرا در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲- ماتریس فورنل و لارکر

متغیر	اداری و رویه ای	حقوقی و قانونی	اطلاعاتی و دانشی	عملیاتی و اجرایی	مالی	حمایتی و پشتیبانی	مدیریتی و برنامه ریزی	نظارتی و کنترلی	اقتصادی	سازماندهی و هماهنگی
اداری و رویه ای APS	0.788	-	-	-	-	-	-	-	-	-
حقوقی و قانونی RLS	0.413	0.755	-	-	-	-	-	-	-	-
اطلاعاتی و دانشی IKS	0.520	0.568	0.775	-	-	-	-	-	-	-
عملیاتی و اجرایی OES	0.385	0.391	0.562	0.709	-	-	-	-	-	-
مالی FS	0.612	0.415	0.513	0.438	0.744	-	-	-	-	-
حمایتی و پشتیبانی SBS	0.328	0.521	0.481	0.435	0.564	0.716	-	-	-	-
مدیریتی و برنامه ریزی MPS	0.458	0.603	0.392	0.312	0.516	0.413	0.751	-	-	-
نظارتی و کنترلی RCS	0.548	0.536	0.615	0.496	0.513	0.520	0.568	0.773	-	-
اقتصادی ES	0.389	0.642	0.563	0.423	0.298	0.385	0.391	0.562	0.799	-
سازماندهی و هماهنگی OCS	0.490	0.563	0.435	0.435	0.516	0.612	0.415	0.513	0.438	0.843

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود، مقدار جذر AVE هر متغیر از مقدار همبستگی آن با دیگر متغیرها بیشتر است. از این رو می توان گفت که متغیرهای پژوهش، تعامل بیشتری با شاخص های خود دارند تا با متغیرهای دیگر؛ بنابراین روایی واگرا مدل در حد قابل قبولی است. پایایی ابزار تحقیق با استفاده از دو شاخص ضریب آلفای کرونباخ و ضریب گاتمن مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۳- ضرایب آلفا و گاتمن به تفکیک متغیرهای پژوهش

متغیر	ضریب آلفا	ضریب گاتمن	گویه ها
اداری و رویه ای APS	0.849	0.852	11
حقوقی و قانونی RLS	0.756	0.767	4
اطلاعاتی و دانشی IKS	0.803	0.813	4
عملیاتی و اجرایی OES	0.723	0.728	3
مالی FS	0.779	0.789	3
حمایتی و پشتیبانی SBS	0.776	0.750	7
مدیریتی و برنامه ریزی MPS	0.756	0.770	6
نظارتی و کنترلی RCS	0.790	0.760	3
اقتصادی ES	0.770	0.751	5
سازماندهی و هماهنگی OCS	0.795	0.785	6

با توجه به جدول ۳ می توان گفت که ضرایب آلفا و گاتمن برای تمامی متغیرها بالاتر از ۰/۷ است که نشانگر پایایی مطلوب است.

جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (جدول ها، میانگین ها، انحراف معیار و درصد ها، آزمون چولگی و کشیدگی) و آمار استنباطی (آزمون روایی واگرا و همگرا جهت بررسی روایی ابزار، آزمون آلفای کرونباخ و ضریب گاتمن جهت بررسی پایایی ابزار، آزمون KMO و بارتلت جهت تعیین کفایت نمونه، روایی همگرا و واگرا جهت تأیید سازه ابزار، آزمون فریدمن جهت رتبه بندی شاخص های راهبردی مؤثر، آزمون معادلات ساختاری جهت آزمون مدل پژوهش و آزمون شاخص GOF جهت برازش کلی مدل) با کمک نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و لیزرل نسخه ۸/۸ استفاده شد.

نتایج

یافته های توصیفی نشان داد که از مجموع ۱۱۳ نفر نمونه تحت بررسی ۷۹ نفر معادل ۶۹/۹۱ درصد سرمایه گذار، ۲۸ نفر معادل ۲۴/۷۸ درصد مسئولین و کارشناسان وزارت و ۶ نفر معادل ۵/۳۱ درصد مسئولین و کارشناسان فدراسیون بودند. ۸۹ نفر معادل ۷۸/۷۶ درصد مرد، ۲۴ نفر معادل ۲۱/۲۴ درصد زن بوده اند. ۱۰۴ نفر معادل ۹۲/۰۵ درصد مجرد و ۹ نفر معادل ۷/۹۵ درصد متاهل بوده اند. سن ۲۳ نفر معادل ۲۰/۳۵ درصد بین ۴۱-۴۵ سال، ۴۱ نفر معادل ۳۶/۲۸ درصد بین ۴۶-۵۰ سال، ۳۵ نفر معادل ۳۰/۹۷ درصد بین ۵۱-۵۵ سال و ۱۹ نفر معادل ۱۶/۸۱ درصد بین ۵۶-۶۰ سال بود. تحصیلات ۸ نفر معادل ۷/۰۷ درصد کاردانی، ۴۱ نفر معادل ۴۰/۷۰ درصد کارشناسی و ۳۵ نفر معادل ۳۰/۹۷ درصد کارشناسی ارشد و ۱۹ نفر معادل ۱۶/۸۱ درصد دکتری بود. سابقه کاری، ۱۸ نفر معادل ۱۵/۹۳ درصد زیر ۵ سال، ۳۴ نفر معادل ۳۰/۰۸ درصد بین ۵-۱۰ سال، ۳۹ نفر معادل ۳۴/۵۱ درصد بین ۱۱-۱۵ سال و ۲۲ نفر معادل ۱۹/۴۷ درصد بیش از ۱۵ سال بود. توصیف کمی و بررسی نرمال بودن توزیع متغیرهای پژوهش در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴- توصیف کمی و بررسی توزیع متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	آماره KS	سطح معناداری	نتیجه
اداری و رویه ای APS	4.32	0.50	0.894	0.33	نرمال
حقوقی و قانونی RLS	3.81	0.74	1.23	0.53	نرمال
اطلاعاتی و دانشی IKS	3.65	1.08	1.66	0.61	نرمال
عملیاتی و اجرایی OES	3.99	0.98	1.20	0.52	نرمال
مالی FS	3.87	1.03	1.21	0.51	نرمال
حمایتی و پشتیبانی SBS	3.82	0.57	1.12	0.26	نرمال
مدیریتی و برنامه ریزی MPS	4.12	0.37	1.08	0.58	نرمال
نظارتی و کنترلی RCS	3.79	1.12	1.28	0.56	نرمال
اقتصادی ES	3.89	0.980	1.27	0.54	نرمال
سازماندهی و هماهنگی OCS	3.75	0.94	1.28	0.53	نرمال

با توجه به جدول ۴ متغیر راهبردهای اطلاعاتی و دانشی دارای کمترین میانگین (۳/۶۵) و متغیر راهبردهای اداری و رویه ای دارای بیشترین میانگین (۴/۳۲) از حداکثر نمره ۵ و میانه ۳ است. همچنین انحراف معیار برای متغیر راهبردهای مدیریتی و برنامه ریزی از همه کمتر است به معنا که پاسخ گویان در رابطه با پاسخ به سئوالات مربوط به این متغیر توافق نظر بیشتر و انحراف معیار برای متغیر راهبردهای نظارتی و کنترلی از همه بیشتر است به این معنا که پاسخ گویان در رابطه با پاسخ به سئوالات مربوط به این متغیر اختلاف نظر بیشتری داشته است. لازم به ذکر است با مقایسه میانگین این متغیر با مقدار میانه (سئوالات به صورت طرح لیکرت از مقدار ۱ کاملاً مخالف تا عدد ۵ کاملاً موافق است) که برابر ۳ است؛ می توان نتیجه گرفت که میانگین همه متغیر بیشتر از ۳ بوده و مقدار این اختلاف برای متغیرهای اداری و رویه ای، حقوقی و قانونی، اطلاعاتی و دانشی، عملیاتی و اجرایی، راهبردهای مالی، حمایتی و پشتیبانی، مدیریتی و برنامه ریزی، نظارتی و کنترلی، راهبردهای اقتصادی و سازماندهی و هماهنگی به ترتیب برابر ۱/۳۲، ۰/۸۱، ۰/۶۵، ۰/۹۹، ۰/۸۷، ۰/۸۲، ۱/۱۲، ۰/۷۹، ۰/۸۹ و ۰/۷۵ است. همچنین با توجه به نتایج جدول ۴ و به دلیل این که سطح معناداری آزمون

کولموگروف-اسمیرنوف برای ۱۰ متغیر اصلی پژوهش بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است، می‌توان گفت همه متغیرها دارای توزیع نرمال هستند.

مدل شاخص‌های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور دارای برازش مطلوب نیست.

لازم است قبل از مدل اندازه‌گیری متغیرهای مختلف به بررسی کفایت نمونه‌گیری پرداخته شود که این مهم با استفاده از شاخص KMO قابل دسترسی است. همچنین استفاده از آزمون بارتلت به منظور آزمون مناسب ساختار داده‌ها (همبستگی لازم بین داده‌ها) برای تحلیل عاملی اکتشافی اجتناب ناپذیر است. به همین خاطر در ادامه ابتدا به بررسی این دو شاخص پرداخته، سپس به بررسی مدل اندازه‌گیری پرداخته می‌شود.

جدول ۵- شاخص KMO و آزمون کرویت بارتلت برای متغیر پژوهش

متغیر	شاخص	مشخصه	مقدار
راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی	KMO	آماره کای دو	0.639
	Bartlett	درجه آزادی	129.706
		سطح معناداری	45
			0.001

بر اساس جدول ۵ می‌توان گفت که میزان شاخص KMO برای تمامی متغیرها بالاتر از ۰/۶ بود و به این ترتیب کفایت نمونه‌گیری وجود دارد، همچنین میزان سطح معناداری آماره بارتلت هم برای تمامی متغیرها کمتر از پنج صدم است که بیانگر مناسب بودن ساختار داده‌ها برای انجام برازش مدل ساختاری است. به این معنا که وجود ارتباط مناسب بین ساختار داده‌ها تأیید می‌شود.

در ادامه به روابط بین متغیر برون‌زای جلب مشارکت بخش خصوصی با متغیر مکنون توسعه ورزش همگانی می‌پردازیم. جزئیات ضرایب تأثیر و نسبت بحرانی مربوط به مدل مفهومی در جدول ۶ درج گردید.

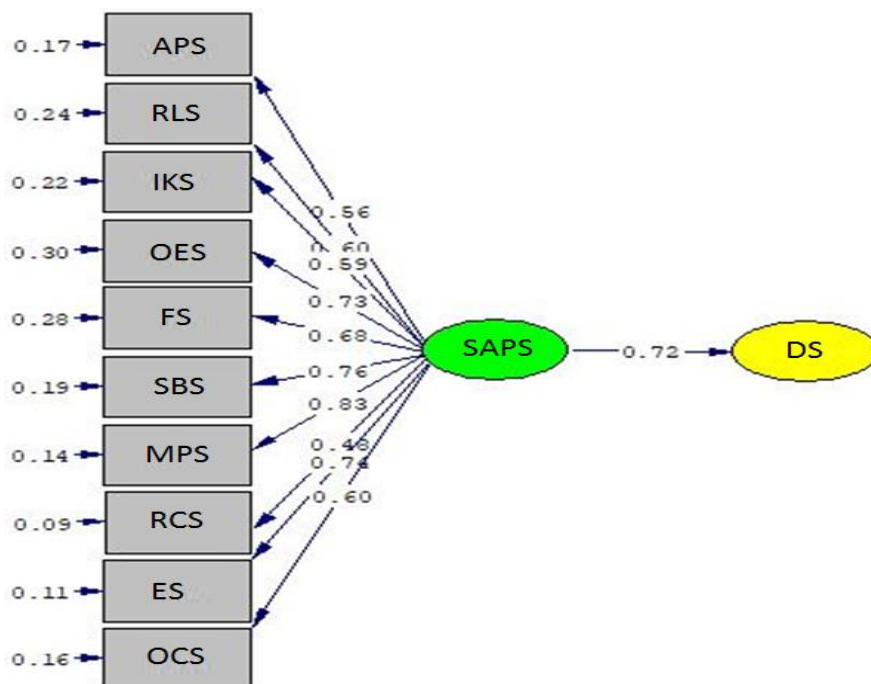
جدول ۶- جدول روابط میان سازه‌ها بر اساس مدل مفهومی مطرح شده

سطح معناداری	نسبت بحرانی	ضریب تأثیر	روابط میان سازه
***	10.56	0.56	تأثیر راهبرد اداری و رویه ای بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	11.34	0.60	تأثیر راهبرد حقوقی و قانونی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	10.95	0.59	تأثیر راهبرد عملیاتی و اجرایی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	13.16	0.73	تأثیر راهبرد اطلاعاتی و دانشی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	12.28	0.68	تأثیر راهبرد مالی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	14.11	0.76	تأثیر راهبرد حمایتی و پشتیبانی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	15.41	0.83	تأثیر راهبرد مدیریتی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	8.23	0.48	تأثیر راهبرد نظارتی و کنترلی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	13.26	0.74	تأثیر راهبرد اقتصادی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	11.51	0.60	تأثیر راهبرد سازماندهی و هماهنگی بر جلب مشارکت بخش خصوصی
***	12.96	0.72	تأثیر جلب مشارکت بخش خصوصی بر توسعه ورزش همگانی

*** سطح معناداری کمتر از ۰/۰۰۱

بر اساس جدول ۶ ملاحظه می شود که متغیرهای اداری و رویه ای، حقوقی و قانونی، اطلاعاتی و دانشی، عملیاتی و اجرایی، راهبردهای مالی، حمایتی و پشتیبانی، مدیریتی و برنامه ریزی، نظارتی و کنترلی، راهبردهای اقتصادی و متغیر سازماندهی و هماهنگی با اطمینان ۹۵ درصد (مقادیر آماره t بزرگ تر از ۱/۹۶ است) بر متغیر راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش تأثیرگذار بوده است و میزان تأثیرگذاری آن ها به ترتیب برابر ۰/۵۶، ۰/۶۰، ۰/۵۹، ۰/۷۳، ۰/۶۸، ۰/۷۶، ۰/۸۳، ۰/۴۸، ۰/۷۴ و ۰/۶۰ است و متغیر مکنون جلب مشارکت بخش خصوصی بر متغیر توسعه ورزش همگانی مؤثر بوده و میزان تأثیرگذاری آن ها به ترتیب برابر ۰/۷۲ است.

شکل ۲- مقادیر بارهای عاملی مربوط به مدل ساختاری

شاخص های بدی و خوبی مدل مفهومی: ابتدا جهت ارزیابی مدل مفهومی، شاخص های بدی و خوبی مدل مفهومی مورد توجه قرار گرفتند که جزئیات در جدول ۷ درج شده است. در جدول ۷ χ^2/df و RMSEA شاخص های بدی برازش مدل هستند که مقدار شاخص RMSEA باید کمتر از ۰/۰۹ و χ^2/df باید کمتر از ۳ باشند. همچنین AGFI، GFI و CFI شاخص های خوبی برازش مدل هستند و میزان آن بهتر است بیشتر از ۰/۹ باشد و در کل هر چقدر به مقدار یک نزدیک تر باشند بهتر است.

جدول ۷- شاخص های برازش مدل ساختاری

RMSEA	CFI	AGFI	GFI	χ^2/df
0.083	0.932	0.918	0.819	1.116

ملاحظه می‌شود که با توجه به میزان این پنج شاخص مدل ساختاری از برازش مناسبی برخوردار است. همچنین یکی معیار اساسی برای بررسی برازش مدل های ساختاری R^2 ، Q^2 و مقدار اشتراک است. شاخص R^2 نشان از تأثیر سازه های برون زا (متغیرهای مستقل) بر درون زا (متغیرهای وابسته) دارد. مقادیر ۰/۱۹، ۰/۳۳ و ۰/۶۷ به ترتیب مقادیر ضعیف، متوسط و قوی به شمار می آیند. مقادیر کوچک تر مبانی زیربنای مدل را با چالش جدی مواجه می کند. معیار Q^2 شاخص دیگری است که قدرت پیش بینی مدل را می سنجد. مدل هایی که دارای برازش قابل قبولی هستند باید قادر به پیش بینی شاخص های مربوط به سازه های درون‌زا باشند. در مورد این شاخص مقادیر ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ نشان از قدرت ضعیف، متوسط و قوی دارد (جدول ۸).

جدول ۸- شاخص R^2 ، Q^2 و مقدار اشتراک برای متغیر برون زا پژوهش

مقدار اشتراک	Q^2	R^2	متغیر
0.483	0.401	0.682	راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی

با توجه به نتایج جدول ۸ و مقدار شاخص R^2 ، متغیر برون‌زا به طور قوی مؤثر بوده است. همچنین مقدار شاخص Q^2 برای متغیر راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی بیشتر از ۰/۳۵ است؛ به این معنی که متغیرهای برون‌زا در پیش بینی متغیر وابسته، قوی هستند و برازش مناسب مدل ساختاری پژوهش را تا حدودی تأیید می کند.

سپس ارزیابی مدل کلی توسط معیار GOF صورت پذیرفت. بدین معنی که با استفاده از این معیار پژوهشگر می تواند پس از بررسی برازش بخش اندازه گیری و بخش ساختاری مدل پژوهش، برازش بخش کلی را مورد بررسی قرار دهد. این معیار طبق فرمول زیر قابل محاسبه است. مقادیر ۰/۰۱، ۰/۲۵ و ۰/۳۶ برازش قوی را نشان می دهد:

$$GOF = \sqrt{R^2 * communality}$$

که در آن $communality$ میانگین مقادیر اشتراک متغیرهای برون‌زا است. مقادیر اشتراکی متغیر برون‌زای مدل در جدول ۸ آورده شده است. به این ترتیب با توجه به مقادیر جدول ۸ استفاده از فرمول داریم:

$$GOF = \sqrt{0.682 * 0.483} = 0.573$$

ارزیابی کلی مدل با استفاده از شاخص GOF نشانگر برازش قوی مدل است.

بین میزان شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور تفاوت معناداری وجود ندارد.

جدول ۹- آزمون فریدمن برای اولویت بندی عوامل مؤثر بر متغیر راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی

متغیرها	میانگین رتبه	کای دو	درجه آزادی	سطح معناداری
اداری و رویه ای APS	6.85	59.05	9	0.001
حقوقی و قانونی RLS	5.59			
اطلاعاتی و دانشی IKS	5.79			
عملیاتی و اجرایی OES	5.75			
مالی FS	5.25			
حمایتی و پشتیبانی SBS	5.03			
مدیریتی و برنامه ریزی MPS	4.17			
نظارتی و کنترلی RCS	5.90			
اقتصادی ES	4.95			
سازماندهی و هماهنگی OCS	5.56			

با توجه به جدول ۹ مشاهده می شود که مقدار سطح معناداری به دست آمده برای عوامل مؤثر بر توسعه ورزش همگانی در آزمون فریدمن کوچکتر از ۰/۰۵ است؛ در نتیجه بین میانگین رتبه های ابعاد عوامل مؤثر بر راهبردهای مؤثر بر مشارکت بخش تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به میانگین رتبه ها، متغیر اداری و رویه ای دارای بالاترین رتبه و متغیر مدیریتی و برنامه ریزی دارای کمترین رتبه در بین متغیرها است.

بحث و نتیجه گیری

یافته ها نشان داد که مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور دارای برآزش مطلوب و قوی است. یافته های تحقیقات تاموسانتین و همکاران (۲۰۲۱)، حالوول^۱ (۲۰۲۰)، خان و پاتوسری^۲ (۲۰۱۹)، ماکاتو و همکاران^۳ (۲۰۱۹)، نوعی اقدام

1. Hellowell
2. Khan & Puthussery
3. Makato & et al.

(۲۰۲۰)، اسدی پیری و همکاران (۲۰۱۸)، زارعیان و همکاران (۲۰۱۷)، صفری و احمدی راد (۲۰۱۷)، صدقی و همکاران (۲۰۱۷)، کشاورز و همکاران (۲۰۱۵)، محمدنژادپناه کندی (۲۰۱۵) و خسروی زاده و همکاران (۲۰۱۴) بر یافته تحقیق حاضر صحنه می گذارد. تاموسانتین و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه ای موانع فنی و سازمانی، اقتصادی و مالی و موانع سیاسی و قانونی را به عنوان مهم ترین موانع مشارکت بخش خصوصی در ورزش شناسایی کردند که یافته های پژوهش حاضر در بخش راهبردهای حقوقی و قانونی، اداری و رویه ای، راهبردهای اقتصادی و مالی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی را تأیید می نماید. حالول (۲۰۲۰) در پژوهش خود اثر مقررات اداری، قوانین سازمانی، امور مالی و نظارت اصولی و درست بر چالش های مشارکت های دولتی و خصوصی در تحویل مراقبت های بهداشتی در جنوب صحرای آفریقا را تأیید نمود که بر یافته های پژوهش حاضر بر اثر راهبردهای اداری و رویه ای، حقوقی و قانونی، مالی و نظارتی-کنترلی بر جلب مشارکت بخش خصوصی برای سرمایه گذاری در توسعه ورزش همگانی کشور صحنه گذاشته است. همچنین در تحقیقی دیگر خان و پاتوسری (۲۰۱۹) دریافتند که افزایش مشارکت بخش خصوصی موجب توسعه ارائه خدمات دهی در حوزه سلامتی در استان سند پاکستان می شود. ماکاتو و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی نقش دیدگاه و نگرش مثبت مدیریت به بخش خصوصی، نظارت بر اجرای پروژه های واگذار شده به بخش خصوصی و سازماندهی مناسب منابع موجود در درون و برون سازمان را بر توسعه ورزش آفریقای جنوبی تأیید نمودند که بر یافته های پژوهش حاضر مبنی بر شناسایی راهبردهای سازماندهی، مدیریتی و برنامه ریزی و نظارتی منطبق بود. نوعی اقدام (۲۰۲۰) در پژوهشی تأمین مالی از طریق مشارکت عمومی-خصوصی و اثر آن بر توسعه زیرساخت های کشور را تأیید نمود که مهر تأییدی بر یافته های پژوهش حاضر مبنی بر نقش جلب مشارکت بخش خصوصی بر توسعه ورزش همگانی کشور است. پاکدلان و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه ای با بررسی راهکارهای توسعه منابع مالی ورزش دانش آموزی و اسدی پیری و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهشی چارچوب های قانونی، پشتیبانی سیاسی، مشوق های مالی و ظرفیت سازی را به عنوان عوامل مؤثر بر اجرای موفقیت آمیز پروژه های مشارکت دولتی-خصوصی با هدف توسعه ای شناسایی کردند که با یافته های پژوهش حاضر در خصوص اثر راهبردهای عملیاتی و اجرایی، مدیریتی و برنامه ریزی و راهبردهای مالی بر جلب مشارکت بخش خصوصی همسو است. زارعیان و همکاران (۲۰۱۷) نیز در پژوهشی ایجاد مراکز داده در خصوص معرفی پروژه ها و انتظارات بخش دولتی از پروژه ها، کاربندی مدیران دولتی نسبت به بهره گیری از بخش خصوصی، شفافیت نظام واگذاری پروژه ها و افزایش امنیت سرمایه گذاران خصوصی را به عنوان عوامل اثرگذار در پیاده سازی الگوی مشارکت عمومی-خصوصی در توسعه شهری تهران معرفی نمودند

که بر یافته های پژوهش حاضر در خصوص اثر راهبردهای اداری و رویه ای، اطلاعاتی و دانشی، مدیریتی و برنامه ریزی و راهبردهای اقتصادی بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی صحنه می گذارد. در تحقیقی دیگر صفری و احمدی راد (۲۰۱۷) در پژوهشی موانع اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، حمایتی و تشویقی را به عنوان موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش استان فارس اعلام نمودند که با یافته های پژوهش حاضر در خصوص نقش راهبردهای اقتصادی، اطلاعاتی و دانشی، قانونی و حقوقی، حمایتی و پشتیبانی و راهبرد مدیریتی و برنامه ریزی بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی همسو بود. صدقی و همکاران (۲۰۱۷) در پژوهشی دریافتند که با کاهش موانع اداری و مالی می توان بر میزان سرمایه گذاری خصوصی در ورزش استان آذربایجان شرقی افزود تا بخش غیر دولتی قادر به ایفای نقش در زمینه توسعه ورزش های همگانی و تندرستی در جامعه باشد که یافته پژوهش حاضر در زمینه نقش شاخص های راهبردی اداری و رویه ای و مالی بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور را تأیید می نماید. همچنین کشاورز و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی عوامل مدیریتی، ورزشی، مالی و اقتصادی، بازاریابی، رسانه ای و تبلیغاتی، سیاسی، حمایتی و تشویقی، فرهنگی و اجتماعی و حقوقی و قانونی را بر جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی در ورزش قهرمانی ایران شناسایی نمودند. محمدنژادپناه کندی (۲۰۱۵) در پژوهشی پنج بعد موانع بانکی، ظرفیت های بالقوه، موانع اخذ مجوزهای اولیه، مشکلات بیمه ای و نحوه همکاری و برخورد ادارات را به عنوان موانع بر سر راه سرمایه گذاری در ورزش استان تهران شناسایی نمود. خسروی زاده و همکاران (۲۰۱۴) نیز در پژوهشی موانع اقتصادی، اطلاعاتی و بازار سرمایه، مدیریتی، قانونی و حقوقی، فرهنگی و اجتماعی، حمایتی، تشویقی و سیاسی را به عنوان موانع سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی در ورزش استان مرکزی معرفی نمود و همچنین تابش و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه ای عوامل کلیدی و راهبردی تعالی ساز آینده مطلوب ورزش همگانی ایران که شامل زیرساخت قانونی، تخصص-گرایی، برنامه ریزی، ثبات سیاسی و اقتصادی بود را شناسایی کردند که یافته های پژوهش حاضر در خصوص برازش مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور را تأیید می نماید. بنابراین با توجه به یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت که مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور می تواند مورد استفاده مسئولین ورزش کشور قرار گیرد تا با عنایت به نقش شاخص های راهبردی اداری و رویه ای، حقوقی و قانونی، اطلاعاتی و دانشی، عملیاتی و اجرایی، مالی، حمایتی و پشتیبانی،

مدیریتی و برنامه ریزی، نظارتی و کنترلی، اقتصادی و سازماندهی بر جلب مشارکت سرمایه گذاران در بخش خصوصی اهتمام ورزند و از این طریق با توجه به شرایط اقتصادی حاکم بر کشور و محدودیت های مالی بخش دولتی در اجرای پروژه های زیر ساختی مورد نیاز کشور، دست از کار نکشند و از ظرفیت بخش خصوصی با هدف توسعه ورزش همگانی کشور بهره لازم را ببرند.

رتبه بندی شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور نشان داد که با توجه به میانگین رتبه ها، راهبرد اداری و رویه ای دارای بالاترین رتبه، و راهبرد مدیریتی و برنامه ریزی دارای کمترین رتبه در بین متغیرها است. یافته های همسو با این نتایج یافت نشد. بنابراین با توجه به این یافته می توان نتیجه گرفت که مسئولین ورزش کشور با عنایت به رتبه های به دست آمده مبنی بر رتبه اول راهبرد اداری و رویه ای می توانند در جهت جذب سرمایه گذاران بخش خصوصی از طریق کاهش دخالت دولتی در روند اجرایی پروژه های مشارکتی، ایجاد شفافیت و حذف تبعیض و امتیاز در نظام واگذاری قراردادها، حذف موانع مربوط به تهیه مجوزهای اولیه مشارکت، بهبود نحوه برخورد و همکاری در ادارات، کاهش ضعف و توسعه قالب قراردادها، کاهش پیچیدگی فرآیندها و حذف مشکلات، تنظیم قراردادهای شفاف و غیر مبهم، امکان پایبندی به قراردادهای مشارکت، عادلانه نمودن روند رسیدگی به شکایات، حذف مشکلات مربوط به بیمه پروژه های مشارکتی و کاهش بروکراسی اداری در روند واگذاری پروژه ها به بخش خصوصی اقدام به جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور نمایند و در ادامه به ترتیب رتبه راهبردهای شناسایی شده، اقدامات بعدی در این خصوص را در دستور کار قرار دهند.

با توجه به یافته های تحقیق حاضر می توان نتیجه گرفت که نقش و اهمیت اجرای پروژه های مختلف زیرساختی در رشد و توسعه ورزش کشور بر کسی پوشیده نیست. از آن جا که دولت ها به دنبال ارائه خدمات کارا تر و با کیفیت بالاتر هستند لذا همواره تدابیر ویژه ای را در جهت تسریع و تسهیل در اجرای پروژه های زیرساختی ورزش به کار می بندند. از سوی دیگر بودجه و منابع مالی دولت ها نیز کفاف سرمایه گذاری را به طور کامل نمی دهد. این در حالی است که پتانسیل و ظرفیت های موجود کشور نیاز به بهره گیری از سرمایه، تخصص و نوآوری بخش خصوصی در زمینه اجرای پروژه های زیرساختی خصوصاً در توسعه ورزش همگانی را بیش از پیش نمایان می سازد. عامل انگیزشی دیگری که موجب می شود تا سازمان های دولتی به سمت اجرای پروژه های عمومی خصوصی بروند این است که این سازمان ها نیازمند تأمین مالی بیشتری برای توسعه ورزش همگانی هستند. مشارکت عمومی خصوصی را می توان به عنوان توافقنامه ای میان دولت و بخش های خصوصی تعریف نمود که ممکن است اپراتورها و تأمین کنندگان منابع مالی نظیر سیستم بانکی را نیز در بر بگیرد که بر اساس

آن، بخش یا بخش های خصوصی بتوانند هم راستا با اهداف و چارچوب های دولتی و با تأکید بر سودآوری به نحوی اثربخش به ارائه خدمات بپردازند. بنابراین با توجه به رشد جمعیت و اقبال عمومی نسبت به پذیرفتن سبک زندگی فعال و کمبود منابع و امکانات زیرساختی کشور در ورزش همگانی و همچنین کاهش بودجه دولت در نتیجه مشکلات اقتصادی و غیره، نیاز بخش دولتی را برای ورود و سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بیش از پیش برجسته می‌سازد که نیازمند ایجاد بستر مناسب در تمامی بخش های منتسب به دولت و فراهم آوردن انگیزاننده ها و توجیه مناسب برای بازگشت سرمایه در جهت ترغیب بخش خصوصی است که یافته های پژوهش حاضر مبنی بر شناسایی راهبردهای مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی می‌تواند راهگشای این مسئله باشد. امید است که مورد توجه و استفاده مسئولین امر قرار گیرد.

با توجه به یافته های تحقیق، راهکارهای اجرایی ذیل به مدیران و مسئولین دولتی و ورزشی در افزایش جهت جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی پیشنهاد می‌گردد: پیاده سازی راهبرد اداری و رویه ای از طریق کاهش دخالت دولتی در روند اجرایی پروژه های مشارکتی، ایجاد شفافیت و حذف تبعیض و امتیاز در نظام واگذاری قراردادها، حذف موانع مربوط به تهیه مجوزهای اولیه مشارکت، بهبود نحوه برخورد و همکاری در ادارات، کاهش ضعف و توسعه قالب قراردادها، کاهش پیچیدگی فرآیندها و حذف مشکلات، تنظیم قراردادهای شفاف و غیر مبهم، امکان پایبندی به قراردادهای مشارکت، عادلانه نمودن روند رسیدگی به شکایات، حذف مشکلات مربوط به بیمه پروژه های مشارکتی و کاهش بروکراسی اداری در روند واگذاری پروژه ها به بخش خصوصی. استفاده از راهبردهای حقوقی و قانونی از طریق کاهش محدودیت های قانونی برای مشارکت، همسو سازی قوانین در جهت جلب مشارکت، وضع قوانین و مقررات حمایتی و وضع قوانین تضمین کننده سود کارگذار خصوصی. کاربرد راهبرد اطلاعاتی و دانشی با ایجاد مراکز داده و اطلاعات پروژه ها، ایجاد سیستم اطلاعات مدیریت یکپارچه پروژه های توسعه ای، ایجاد سیستم کاربردی متمرکز گردآوری داده های پروژه ها و ارائه اطلاعات بازار سرمایه به مشارکت کننده ها. بهره گیری از راهبرد عملیاتی و اجرایی از طریق تمرکز عملیاتی بر اجرای طرح های مشارکتی، فراهم کردن بستر مناسب عملیاتی برای مشارکت بخش خصوصی و تدوین دستورالعمل های اجرایی مشترک در پروژه ها. در نظر گرفتن راهبرد مالی از طریق تأمین مالی به موقع طرح های مشارکتی، کاهش دشواری در تأمین منابع مالی و مواد اولیه و رفع سوء تفاهم های مالی حین مشارکت. بهره مندی از راهبردهای حمایتی و پشتیبانی از طریق طراحی سیستم بانکی حامی بخش خصوصی، کاهش نفوذ نهادهای قدرتمند بر جلب مشارکت

بخش خصوصی، اعطای بورسیه و کمک هزینه های مشارکت، پشتیبانی سیاسی از سرمایه گذار، پایبندی به تعهدات مشارکت، اعتماد به بخش خصوص و حمایت مادی و معنوی از بخش خصوصی. بهره گیری از راهبردهای مدیریتی و برنامه ریزی با برنامه ریزی قوی برای سیاست گذاری، قانونگذاری و راهنمایی، کاهش محدودیت های زمانی در اجرای پروژه ها، تدوین برنامه های هدفمند راهبردی، اشراف مدیران پروژه به اصول و قواعد مشارکت، تدوین برنامه بلند مدت جهت ساماندهی مشارکت ها و پیاده سازی نظام مدیریت عملکرد. کاربرد راهبردهای نظارتی و کنترلی از طریق نظارت کافی و بموقع طرف دولتی در مراحل مختلف پیشرفت پروژه، ایجاد مکانیزم روشن نظارتی و کنترل دقیق و مرحله ای در مشارکت ها و مرتفع نمودن مشکلات به وجود آمده در مسیر مشارکت. پیاده سازی راهبردهای اقتصادی از طریق تلاش برای کاهش بی ثباتی اقتصادی و حذف موانع اقتصادی، بهبود فضای کسب و کار و کاهش ابهام در بازگشت سرمایه و تضمین سود آوری، مشخص نمودن ریسک مشارکت و تخصیص ریسک صحیح و منصفانه بین طرفین، بالابردن امنیت سرمایه گذاری با اعطای تسهیلات کمک کننده و بازگرداندن بخشی از هزینه های شرکت در مناقصه در مواردی که مشارکت کننده برنده مناقصه در آن پروژه نیست. استفاده از راهبردهای سازماندهی و هماهنگی از راه توسعه ارتباطات درون سازمانی جهت توافق برای منابع مالی، وضوح اهداف و مسئولیت های طرفین مشارکت، مناسب سازی ساختار دولتی در پذیرش مشارکت ها، تعهد و پاسخگویی بالا در اجرا بر جلب مشارکت بخش خصوصی، هماهنگی بین بخشی جهت بهبود همکاری دستگاه های مختلف و ارتقاء به کارگیری نیروی انسانی متخصص در جذب و بررسی انواع مشارکت ها. با توجه به رتبه بندی به دست آمده در بین راهبردهای مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی و رتبه بالاتر راهبرد اداری و رویه ای نسبت به سایر راهبردها پیشنهاد می شود که مسئولین و دست اندرکاران دولتی در جهت افزایش جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی به ترتیب رتبه ها عمل نمایند تا بتوان در این خصوص گام های مؤثری برداشت. با توجه به برآزش مطلوب مدل راهبردهای مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی پیشنهاد می شود که مسئولین دولتی و متولی ورزش از مدل به دست آمده در پژوهش حاضر بهره لازم را در این زمینه ببرند و در برنامه ریزی های راهبردی آینده در خصوص بهره گیری از بخش خصوصی در پروژه های توسعه ای خود مورد استفاده قرار دهند.

References

1. Abedini, S., & Talebi, Sh. (2017). Socio-cultural factors related to the tendency of citizens to public sports in Khalkhal. *Journal of Applied Sociology*, 20 (65): 131-144. (Persian)
2. Aghaei, L. (2006). Investigating the participation of the private sector in the construction of sports facilities with emphasis on its consequences in the metropolis of Tehran. The first national conference on the city and sports. November 2006. Municipality of Tehran. (Persian).
3. Amiri, M., Nairi, Sh., Saffari, M., & DelbariRagheb, F. (2012). Media and development of private sector participation in the country's sports. *Communication Research*, 19(69): 9-38. (Persian)
4. Arab, A., Munir Abbasi, A., & Dastiar, B. (2015). Investigating important criteria in attracting private sector participation in the construction, equipment and operation of hospitals using the public-private partnership model. *Hospital*, 15(2): 111-122. (Persian)
5. AsadiPiri, Z., Bavi, S., Bajulvand, R., NorayiMotlagh, S., ImaniNasab, M.H., & Asadi, H. (2018). Patterns of "Public-Private Partnership" and their effect on intermediate hospital indicators: A critical review. *Health Management Quarterly*, 21(73): 89-105. (Persian)
6. Asadollahi, E., GholamiBidkhani, R., MahianJaghargh, Amir., & Yazdaniyan, M. (2020). *Research Methods in Physical Education and Sports*. Mashhad: TakKetab Publications. (Persian)
7. Azadi, N. (2017). Designing a strategic model of public sports in Mazandaran province. 11th National Congress of Pioneers of Progress, Tehran, Center for the Iranian Islamic Model of Progress. March 2017. University of Tehran. (Persian)
8. Berjsgard, N.A., & Augestad, P. (2018). Top pidrettsformelen-Olympiatoppen som alkymist, preliminary manuscript". *Telemark University College*, 5(3):214-220.
9. Besharati holaso, M., Naderinasab, M., ramzani nezhad, R. (2021). A model for analysis and management development of familys sport in Iran. *Research on Educational Sport*, 9(23): 155-182. (Persian)
10. Etemadian, M., MosadeghRad, A.A., Mohaghegh Dolatabadi, M.R., & Dehnavi, H. (2020). Challenges of Public-Private Partnership in Hospital Establishment A Case Study. *Journal of Hospital*, 19(1): 27-40. (Persian)
11. Goslin, A. (2017). Human resources management as a fundamental aspect of a sport development strategy in South African communities. *Journal of sport management*, 10(2): 207-217.
12. Hellowell, M. (2020). Are public-private partnerships the future of healthcare delivery in sub-Saharan Africa? Lessons from Lesotho. *Journal of BMJ global health*, 4(2): 12-17. https://static.pmg.org.za/140701strategic_plan_final.pdf
13. Kargar, Gh.A., Zarifi, M., & Alizadeh, N. (2011). Private sector participation in the development of sports clubs and recreation with an emphasis on job creation. National Conference on Sports Recreation: Healthy Recreation - Healthy City of Tehran Economy. March 2011. Municipality of Tehran. (Persian)

14. Keshavarz, L., Farahani, A., Mousavi Jahromi, Y., & Faraziani, F. (2015). Presenting a model of factors attracting private sector investment in Iranian championship sports. *Quarterly Journal of Sports Management and Development*, 5(2): 196-114. (Persian)
15. KhosraviZadeh, E., Bahrami, A., & Haghdadi, A. (2014). Barriers to investment and private sector participation in sports in Markazi province. *Sports Management Studies*, 24(1): 222-207. (Persian)
16. Makoto, M., Bernardus, S., Sumayya, K., Alec, M., Gert, O., Fikile, M. (2019). "Strategic plan for the fiscal years 2012 – 2016, Ministry of Sport and Recreation South Africa", available on the <http://www.srsa.gov.za>
17. Mike Weed, B. (2017). Towards a model of cross-sectoral policy development in leisure: the case of sport and tourism. *Leisure Studies*. 20(4): 125–141.
18. Mir Moazi, S.M.M., & Sobhieh, M.H. (2019). Identifying and Explaining the Factors Affecting the Environmental Complexity of Private Public Participation Projects Case Study: Iran Freeway Partnership Contracts. *Journal of Structural Engineering and Construction*. 8(3): 114-134. (Persian)
19. Mohammadnejadpanah Kennedy, A. (2015). *Identifying and ranking barriers to private sector investment in sports in Tehran province*, Master's thesis. Supervisors: Majid Jalali Farahani and Ghodrattollah Bagheri Ragheb. Faculty of Sports Sciences, University of Tehran. (Persian)
20. Muleya, F.; Zulu, S.; Nanchengwa, P.C. (2020). Investigating the role of the public private partnership act on private sector participation in PPP projects: A case of Zambia. *Int. J. Constr. Manag*, 20(3): 598–612.
21. Nasrasfahani, R., Muridian, A., & Yarmohammadian, N. (2018). Evaluation of successful criteria of public-private participation in the development of Shiraz. *Urban management studies*, 32(9): 34-19. (Persian)
22. Nastaran Borujeni, I., Ghorbani, M.H., Koozehchian, H., & Ehsani, M. (2018). Identifying the factors affecting the development of public sports culture in Iran. *Journal of Sports Management*, 10(4): 51-60. (Persian)
23. Nazari, R., & Asgarnejad, A. (2011). Effective factors of private sector investment in sports. National Conference on Entrepreneurship, Cooperation, Economic Jihad. June 2011. Islamic Azad University of Naein Branch. (Persian)
24. Osare Dezfuli, M., Shahram, A., & Zarghami, M. (2018). Development of a strategic plan for the development of public sports in the National Iranian Oil Company. *Contemporary research in sports management*, 8(15): 45-61. (Persian)
25. Pakdelan, S., Khatibi, A., Mehdipour, A. (2021). Strategies for developing financial resources of student sports. *Research on Educational Sport*, 9(22): 163-186. (Persian)
26. Panasiuk, A., & Ostańska, P. (2020). Public-Private Partnership as an Instrument for Stimulating Public Sector Innovation, as Exemplified by Projects Implemented in the Health Sector in Poland. *International Journal of European Studies*, 3(1): 8-14.

27. Rabieizadeh, A., & Jahanbakhshi, A. (2016). Investigating the barriers to private sector participation and investment in sports in Chaharmahal and Bakhtiari province from the perspective of industry managers. The Second National Conference on Applied Sports and Health Sciences. May 2017. Shahid Madani University of Azerbaijan. (Persian)
28. Roozbehani, M., Kamkari, K., & Mirzapour, A. (2017). Investigating the effective factors on barriers to participation of elderly women in recreational sports activities in Alborz province. *Studies of the basics of management in sports*, 1(2): 33-42. (Persian)
29. Sadeghi Shahedani, M., Shahbazi Ghiasi, M., & Bigdeli, V. (2012). Prioritization of barriers to the development of public-private partnerships in the Iranian transport sector using the MCDM method. *Quarterly Journal of Economic Modeling Research*, 6(1): 133-107. (Persian)
30. Safari, O., & Ahmadi Rad, M. (2017). Study of barriers to investment and private sector participation in sports in Fars province. *Journal of Sports Science*, 10(30): 11-20. (Persian)
31. Sedqi, Sh., Askarian, F., & Talebiannia, H. (2017). Administrative and financial barriers affecting private investment in sports in East Azerbaijan province. *Physiology and Management Research in Sport*, 9(3): 41-52. (Persian)
32. Sozan, O. (2017). O potrzebie niektórych działań modernizacyjnych w polskim sporcie, kultura fizyczna”, *strategic planning for nonprofit sport organization*. 8(3): 15-25.
33. Tabesh, S., shahryari, N., Nazari, R. (2021). Identification of key and strategic factors of excellence for the desirable future of Sport for all in Iran. *Research on Educational Sport*, 9(23): 267-294. (Persian)
34. Tamošaitienė, J.; Sarvari, H.; Chan, D.W.M.; Cristofaro, M. (2021). Assessing the Barriers and Risks to Private Sector Participation in Infrastructure Construction Projects in Developing Countries of Middle East. *Sustainability*, 13(153): 1-20.
35. Van Tuyckom, C. (2011). Sport for All: Fact or fiction? Individual and cross national differences in sport participation from a European perspective. Submitted in partial fulfillment of the requirement for the degree of Doctor in Sociology and social sciences department of sociology. Gent University.
36. Xiao, Z.; Lam, J.S.L. (2020). The impact of institutional conditions on willingness to take contractual risk in port public-private partnerships of developing countries. *Transp. Res. Part A Policy Pract*, 133(21): 12-26.
37. Zareian, K., Rahim, s., & Arghan, A. (2017). Factors affecting the implementation of public-private partnership model in urban development of Tehran. *Journal of New Attitudes in Human Geography*, 10(4): 250-231. (Persian)
38. Zhang, J., & Bay, Y. (2018). My Views on the Development of China's Sports. *Journal of Harbin Institute of Physical Education*, 2(91): 125-40.

ارجاع دهی

ابراهیمی، مریم؛ فهیم‌دوین، حسن؛ اسماعیل‌زاده، محمدرضا؛ پیمانی‌زاد، حسین. (۱۴۰۱). آزمون مدل شاخص های راهبردی مؤثر بر جلب مشارکت بخش خصوصی در توسعه ورزش همگانی کشور. پژوهش در ورزش تربیتی، ۱۰ (۲۷): ۸۴-۱۵۵. شناسه دیجیتال: 10.22089/RES.2021.11309.2160

Ebrahimi, M; Fahim Devin, H; Esmailzadeh, M. R. Peymanizad, H. (2022). Testing the Model of Strategic Indicators Effective in Attracting Private Sector Participation in the Development of Sport for All in the Country. *Research on Educational Sport*, 10 (27): 155-84. (Persian). DOI: 10.22089/RES.2021.11309.2160

